

disse Ejere end for Landets øvrige Ejere under analoge Forhold. Og den anden Side det, som paa ny foranlediger mig til at bede om, at dette Ændringsforslag foreløbig tages tilbage, er dette, at efter mit Skøn vil Affattelsen af denne Bestemmelse blive væsentlig forskellig fra det foreliggende Forslag, komme til at gaa i ret forskellig Retning fra den, hvori Forslaget ellers gaar. Under disse Omstændigheder synes jeg dog ikke, at der er nogen særlig Grund til at opfordre det høje Ting til at vedtage et Ændringsforslag, der er af den Beskaffenhed, som det ogsaa blev karakteriseret af den sidste ærede Taler. Jeg haaber bestemt, at vi skulle kunne finde en saadan Form, som Forslagsstillerne ville være tilfredse med, og skulde dette blive Tilfældet, vil det jo altid være tidnok for dem at faa stillet Ændringsforslaget til 3die Behandling.

Oscar Hansen: Ja, jeg vilde særdeles gerne føje det Ønske, som er udtalt af den meget ærede Minister, og som er støttet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage); men jeg synes, at saavel den ærede Minister som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds lidt umotiveret ere komne til at optræde mod Ændringsforslaget, hvis Vedtagelse jo ikke kan gøre nogen Skade. Man siger ganske vist — saaledes sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds —: det er ikke nødvendigt at vedtage det. Dertil svarer jeg: Nej, det kan være, men det kan under alle Omstændigheder ikke gøre Skade at vedtage det, og naar det ikke kan gøre nogen Skade at vedtage det, men er til Beroligelse for Befolkningen, og efter min Mening, for at gentage det, maaske ogsaa er til Betyggelse for Befolkningen, hvorfor skal man saa ikke alligevel vedtage det? Det synes, som om Havnevæsenet vedkender sig sin Erstatningspligt i det givne Tilfælde, og naar dette er Tilfældet, indføres der jo intet nyt, som kan være generende for Havnevæsenet, og dette er fra Forslagsstillerne Side heller ikke Meningen. Det er aldeles ikke Meningen hverken at ville benytte Lejligheden til her at lade Lovgivningsmagten gribe ind paa et Omraade, der ellers kunde varetages uden Lovgivningsmagtens Indblanding, eller at lægge Hindringer i Vejen for det Arbejde, der udføres, men Meningen er blot dette, at der her er et Forhold, der kan blive til Skade for Befolkningen, og at der her er et Ændringsforslag, som det ikke kan være til

nogen Skade at indføre i Loven. Derfor synes jeg vedblivende, at det er det sikreste, at det indføres; der kunde nemlig indtræde den Mnlighed, at det ikke var let for Forslagsstillerne inden tredie Behandling at blive enige med den højtærede Minister, og hvis vi nu ikke bleve enige med den højtærede Minister — den højtærede Minister sagde jo, at Forslaget vilde blive væsentlig forskelligt fra det, der her var forelagt, alene det kunde jo synes at tyde paa, at der var Vanskeligheder for at blive enig — hvis man nu ikke blev enig med den højtærede Minister, er det slet ikke saa let for Forslagsstillerne at stille et Ændringsforslag til tredie Behandling, som det er for Ministeren at stille et Forslag til tredie Behandling. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor man egentlig har noget imod, at Ændringsforslaget som saadant vedtages, i Særdeleshed da Forslagsstillerne gentagne Gange have erklæret sig rede til at støtte enhver som helst rimelig Ændring, som den højtærede Minister maatte fordre og ønske til tredie Behandling, og ved tredie Behandling staar det altid i den højtærede Ministers Magt at komme til at tale med ved Ændringsforslag, hvorimod dette ikke sikkert staar i Forslagsstillerne Magt. Da Ændringsforslaget derhos, som sagt, ikke gør nogen Skade, kan jeg ikke andet end fastholde det, det er ikke, fordi jeg nærer nogen Uvilje imod at forhandle med den højtærede Minister, ikke paa nogen Maade, tværtimod. Det vilde være Forslagsstillerne, ikke mindst mig, en meget stor Glæde at komme til en saadan Forhandling, og jeg kan ikke se bedre, end at denne Forhandling meget godt og under meget betryggende Former kan gennemføres, fordi dette Ændringsforslag optages i Lovforslagets Tekst, hvor jeg vedblivende finder, at det hører hjemme, og derfor alligevel maa anbefale Tinget at stemme for det.

C. Hage: Jeg vil blot sige, at det forekommer mig, at man ikke kan gaa ud fra, at et Ændringsforslag ikke kan gøre Skade, naar det i og for sig kun tilsigter at udtale, hvad der maa siges at følge af Lovgivningens almindelige Regler, og siger dette under en saadan Form, at dets Indhold i Virkeligheden er uklart. Man kan ikke, saaledes som dette Ændringsforslag er affattet, overse, hvor langt det vil række, og derfor kan man heller ikke være sikker paa, at det ikke kan komme til at virke anderledes end tilstøttet, altsaa komme til at gøre Skade.